

ПРЕС КЛИПИНГ

20. јануар 2017.

НАСЛОВИ

- Децембарски рачуни за струју празне новчанике (стр.2)
- Млади и даље мисле да је државни посао најбољи (стр.3)
- Почетна цена „Румапласта” само 40 одсто процењене (стр.4)
- „Хемофарм” купио београдски „Велексфарм” (стр.4)
- ПКБ поново на продају (стр.5)
- Академце школујемо да оду а средњошколце да остану у Србији (стр.6)
- У шта је све уложено 32 милиона евра на северу Косова (стр.7)
- Вујовић погрешно тумачи анализе (стр.9)
- Фискални савет: Министар Вујовић погрешно тумачи наше ставове и анализе (стр.10)
- ЛЕД НА ДУНАВУ ДЕБЕО ЧЕТИРИ МЕТРА Папрено плаћамо Мађаре јер су наши ледоломци ХАВАРИСАНИ И ПОКРАДЕНИ (стр.11)
- Ђулибрк: Бога молим да нам неко скине РТБ Бор с грбаче (стр.12)
- Фински модел гарантоване плате - илузија или решење за све? (стр.13)
- ШИД: Радници Центропромета још чекају зараде (стр.14)
- Чеси траже српске раднике, али пристојне (стр.14)
- Расписан позив инвеститорима за приватизацију ПКБ (стр.15)

Децембарски рачуни за струју празне новчанике

Аутор: Д. Млађеновић

Иако је ледени талас захватио нашу земљу овог месеца, многим потрошачима пустош у новчаницима направили су већи и рачуни за струју за потрошњу у децембру прошле године. По свему судећи, грађани су чешће укључивали грејалице или стан догревали коришћењем клима-уређаја јер је прошлогодишњи децембар био хладнији него онај 2015. године, а рачуни су већи и због скупљег киловата, пошто је од 1. октобра 2016. године струја скупља 3,8 одсто, а у обрачун је ушло и неколико дана овог месеца.

Већа потрошња струје последњег месеца у години потпуно је уобичејена, а како кажу из ЈП „Електропривреда Србије”, сваког децембра просечна потрошња струје већа је него у месецу који му претходи јер су тада и спољне температуре ниже, а повећање се креће око десет одсто у просеку. Из тог предузећа указују на то да је просечна децембарска потрошња прошле године била више од 20 одсто већа од новембарске те да је у обрачун за тај месец ушло и неколико дана јануара. Наиме, у оквиру законских норми, бројила се читавају од 1. до 6. у месецу, а пошто је ледени талас током новогодишњих празника драстично повећао потрошњу у целој Србији, указују у ЕПС-у, могући су увећани рачуни за децембар, али дани који су обухваћени у читавању за децембар, неће ући у обрачун за јануарски рачун.

Дакле, рачуни су стигли и ваља их платити, а будући да је овог месеца било и те како хладно, треба водити рачуна о томе да, због веће потрошње, и рачуни који буду стигли у фебруару не буду још виши. Иако већа потрошња струје значи и издвајање више новца, уколико се води рачуна о времену када се струја троши, ни више потрошених киловата не мора нужно да значи и већи рачун. Истовремено, ако се о томе не води рачуна и ако потрошења пређе у најскупљу, црвену зону, рачун ће бити папрен. На то упозоравају и у ЕПС-у, указујући на то да укључивање термоакумулационих пећи током дана, када је киловат скупљи, може повећати рачун и до 25 одсто, а да се он значајно увећава и када се станови додатно загревају коришћењем грејалица, клима-уређаја...

Да је тако, може се уверити и на просечној потрошњи од око 450 киловата, која, наравно, не укључује киловате за грејање. Наиме, уколико се месечно троши 200 скупљих и 250 јефтиних киловата, рачун ће, уз све трошкове исказане на њему, бити око 3.200 динара, док ће уз обрнуту сразмеру потрошње бити близу 3.600 динара.

Ако се за загревање домаћинства користи електрична енергија, потрошња ће свакако надмашити 1.000 киловата и потпуно је јасно да је изузетно важно време потрошње, односно колико се троши јефтиних киловата, а колико скупих. То значајно утиче на висину рачуна јер ће, уколико се потроши 1.200 киловата и исти број скупих и јефтиних, месечни рачун бити близу 9.000 динара. Рачун ће бити готово 2.000 динара мањи ако се потроши 400 скупих и 800 јефтиних киловата, док ће уз потрошњу 800 скупих и 400 јефтиних бити виши од 10.000 динара.

Ноћна потрошња струје, када су киловати много јефтинији, и те како се исплати уколико се пређе у најскупљу, црвену зону, у којој је киловат далеко скупљи него у зеленој. За потрошњу од 1.800 киловата и исти број скупих и јефтиних киловата рачун ће бити изнад 14.500 динара, потрошња 1.200 скупих и 600 јефтних киловата месечни издатак за струју подићи ће на износ виши од 17.000 динара, док ће уз сразмеру 600 : 800 киловата рачун бити око 12.000 динара.

Цена зависи од зоне и времена потрошње

Постоје три зоне потрошње: зелена – до 350 киловата, плава – од 350 до 1.600 и црвена – од 1.600 киловата па навише. Цена киловата у свакој зони зависи од времена потрошње – односно, скупи киловати троше се током дана, док су јефтине они који се потроше од 23 до 7 сати ујутро. Најповољнија цена је у зеленој зони јер скупљи киловат кошта 5,48 динара, а јефтинији 1,46 динар. У плавој зони потрошња скупог киловата кошта 8,76 динара, а јефтиног 2,19 динара, док је у црвеној зони цена киловата папрена пошто скупи киловат кошта 17,5 динара, а јефтинији 4,38 динара.

Млади и даље мисле да је државни посао најбољи

Аутор:Љ. Малешевић

Поједине европске државе имају стопу незапослених младих нижу од десет одсто, а код нас она износи око 40 одсто, што је међу највишим у Европи. Најугроженија категорија у Србији су млади од 18 до 26 година и њих има око 898.000. Од укупног броја запослених у Србији, млади чине свега 7,5 одсто, што је веома низак проценат.

По годишњем истраживању о положају и потребама младих, које је у новембру прошле године спровело Министарство омладине и спорта, чак 60 одсто младих у Србији економску ситуацију у свом домаћинству оцењује као просечну, 21,6 као добру, 15 одсто као лошу, а 1,4 процента као изузетно лошу. Свега 2,3 одсто младих тврди да им је економска ситуација изузетно добра. Млади који су оценили да је економска ситуација у њиховом домаћинству изузетно добра припадају генерацији између 15 и 19 година и углавном живе у Војводини.

Више од половине младих се изјашњава као незапослено, насупротив 43 одсто оних који остварују зараду по било којем основу, међу којима су бројнији мушкарци и млади из градских средина. С порастом година старости нагло се повећава и број запослених па их је тако највише у категорији између 25 и 30 година. Запослени млади људи имају уговоре на неодређено време, што је четири процента више него 2015. године. Да посао који тренутно обављају одговара њиховим квалификацијама изјаснило се 61 одсто младих, док трећина истиче да су за тренутне радне позиције превише квалификовани.

Највећи број младих има средњу стручну спрему, док је факултетски образованих 7,5 одсто. С вишом школом је њих 3,6 одсто, с мастером, магистратуром или докторатом 2,1 одсто. Више од 60 одсто младих који су учествовали у испитивању усаврашавање кроз обуке сматра битним, 12 одсто да је то небитно, док четвртина нема јасан став о томе. Већу важност додатном усавршавању придају жене, млади из градских насеља и Београдског региона. Нешто више од петине младих интересује се за курсеве, 11 одсто за семинаре и радионице, док је најмањи број заинтересованих за једнодневне обуке, омладинске размене и волонтерске програме. Нешто мање од 15 процената младих заинтересовано је за предузетништво.

Четвртина младих пријављена је на евиднецију Националне службе за запошљавање, а с порастом година живота тај број расте. Међу активним тражиоцима посла највише је оних који за њим трагају дуже од пола године, трећина трага између три и шест месеци, а четвртина мање од три месеца. У односу на 2015. годину, лане се бележи благи пораст броја младих који би желели да започну самостални посао, али је свега трећина њих предузела неке кораке. По питању самосталног посла, 69 одсто испитаних младих ништа није учинило, а као главни разлог наводе финансије.

Да је државни посао најбоља опција за младе навело је нешто мање од половине испитаника, док је неслагање изражено код 22 процента. Више од половине младих сматра да су неодговарајуће плаћени послови главни узрок велике неактивности младих незапослених.

Издржава породица

Истраживање је показало да највећи број незапослених младих лица издржавају чланови породице – 91,2 одсто, док четири одсто наводи да им је главни извор прихода уштеђевина стечена радом, три одсто живи од стипендије, породичне пензије или социјалне помоћи. С порастом година живота смањује се број младих који су издржавани, а расте број оних који живе од уштеђевине.

Почетна цена „Румапласта” само 40 одсто процењене

Аутор:Љ. Малешевић

Одлуком Привредног суда у Сремској Митровици, Акционарско друштво „Румапласт” у Руми је од 12. фебруара прошле године у стечају. То донедавно успешно предузеће за производњу плоча, листова, цеви и профила од пластике имало је 50 зграда, односно објеката, осам плацева грађевинског земљишта, један заштићен патент и лиценце, уделе и акције у две фирме, огромне залихе и опрему, али је ипак банкротирало одлуком Скупштине поверилаца стечајног дужника на првом поверилачком рочишту 16. марта прошле године. Од тог дана има стечајног управника.

Сада је он одласио другу продају АД „Румапласт” јавним надметањем, које ће се одржати 3. фебруара ове године у 12 часова у просторијама фабрике. Иако је процењена вредност имовине која ће се наћи на лицитацији 3.286.856,35 евра или 403.296.616,97 динара, она се овога пута нуди по почетној цени која износи само 40 одсто процењене, односно 161.318.646,79 динара.

На продају су две парцеле у Руми, које укупно имају 39.390 квадратних метара, а њихова вредност износи 492.375 евра. За два грађевинска објекта, која имају укупно 5.705 квадратних метара, цена је 1.218.795 евра. Опрема за производњу има цену од 1.309.570,58 евра. На продају су и дугорочна финансијска улагања те компаније у „Румапромет” Марибор, Словенија, и зајмови за решавање стамбених питања, у укупном износу од 65.505,84 евра.

Од одбртних средстава по 83.589,45 евра продају се залихе, ситан инвентар, недовршена производња, роба и дати аванси, док залихе готових производа коштају 32.300,16 евра. На име потраживања од купаца и других потраживања продаја износи 82.234,45 евра, а за готовину и готовинске еквиваленте 200.609,93 евра. Када се сабере све оно што се овога пута продаје, дође се до цифре од 3.286.856,25 евра, али потенцијални купац то све може купити 40 одсто јефтиније.

„Хемофарм” купио београдски „Велексфарм”

Аутор:Љ. Малешевић

Након што је августа прошле године вршачки „Хемофарм” АД преузео компанију „Иванчић и синови”, ових дана обављена је нова аквизиција тог регионалног фармацеутског лидера.

Наиме, компанија „Хемофарм” купила је београдско предузеће „Велексфарм”, које се бави прометом фармацеутских производа на велико.

Комисија за заштиту конкуренције је почетком године по скраћеном поступку концентрације учесника на тржишту одобрила „Хемофарму” преузимање „Велексфарма” куповином 100 одсто удела. „Хемофарм” је пред крај прошле године Комисији за заштиту конкуренције поднео пријаву за спровођење поступка по скраћеном поступку. Након што је Комисија извршила увид у документацију и на основу свих чињеница које проистичу, донета је одлука о одобрењу куповине у стопостотном власништву.

Иначе, „Хемофарм” је у том београдском предузећу и пре куповине целокупне имовине поседовао 19,65 одсто од укупног броја акција. „Велексфарм” је основан 2010. године, нема малопродајну мрежу, сарађује с 50 добављача, 700 приватних апотека и 23 државне апотекарске установе. Поседује и два сопствена производа: „скиж” – вегански балзам за усне и „волиживот” – биљни еликсир за добро расположење. Оба производа праве партнери с којима предузеће има потписан уговор о услужној производњи.

У саопштењу које је повом поменуте трансакције издао „Хемофарм” наводи се да та компанија прати потребе тржишта и да тим пословним потезом чини искорак у приближавању крајњим корисницима својих производа с циљем да у будућности још директније одговара на њихове непосредне потребе. „Хемофарм” је предузео све потребне мере да пословни партнери, клијенти и тржиште у целини, а посебно крајњи корисници, не би осетили промене у власничкој структури.

ПОЛИТИКА ONLINE

ПКБ поново на продају

Само дан након најаве премијера Вучића из Давоса да је за комбинат заинтересована компанија „Ал Дахра”, министарство привреде објавило јавни позив за прикупљање писама заинтересованих инвеститора

Министарство привреде објавило је јавни позив за прикупљање писама инвеститора заинтересованих за учешће у приватизацији Пољопривреде корпорације Београд (ПКБ).

Рок за подношење пријава је 17. фебруар, а потенцијални инвеститори треба да предложе цену, модел приватизације, инвестициони програм као и оквирни план пословања и број радника које би упустили.

Интересантно је да је позив уследио само дан пошто је премијер Александар Вучић из Давоса најавио да је за ово пољопривредно предузеће заинтересована „Ал Дахра” из Уједињених Арапских Емирата. Вучић је са Ал Дарејем, директором ове компаније, разговарао о могућим инвестицијама у нашу пољопривреду и прехранбену индустрију.

– Све што је добро за Србију, ми смо спремни да урадимо – рекао је Ал Дареји. – Желимо да развијамо пољопривредну индустрију и за то имамо велике планове. Наша компанија има обезбеђено тржиште за све пољопривредне производе.

Матијевић: И даље сам заинтересован за ПКБ

Петар Матијевић, власник индустрије меса „Матијевић”, који је дуго виђен на челу ПКБ-а због ранијих најав да би сам или у конзорцијуму са Миодрагом Костићем, власником „МК групе” могао да конкурише за ову корпорацију, потврдио је за „Политику” да ће овога пута послати писмо о заинтересованости.

– Разговараћу са Миодрагом Костићем о томе да понудимо бизнис план. ПКБ је комбинат, са великим комадом земље, који има велики потенцијал и само у приватном власништву може да оствари праве резултате, двоструко веће приносе од оних које сада постиже. Али потребно је и доста улагања посебно у науку, да се ради на генетици животиња и улаже у области које су рентабилне – рекао је Матијевић.

„Ал Дахра” је позната домаћој јавности јер је сличне претензије исказала и пре четири године када је озбиљно била заинтересована за приватизацију осам пољопривредних комбината (већином пропалих) али је међу њима било и предузеће из Падинске Скеле.

Са овом компанијом је чак 2013. тадашњи министар финансија Млађан Динкић у Абу Дабију потписао уговор о заједничком улагању у српску пољопривреду вредан 400 милиона евра, а били су наводно заинтересовани и за Луку Панчево и изградњу пет фабрика за прераду хране у Србији.

У међувремену од ових инвестиција није било ништа, једини званично познат учинак „Ал Дахра” на српском тржишту јесте куповина већинског удела (51 одсто) у „Руднап аграру” Војина Лазаревића 2014. године.

Ово предузеће бави се узгојем јабука на плантажама у близини Руме, па је на мапи држава у којој послује „Ал Дахра”, на њиховом званичном сајту, уцртана и Србија.

Иначе, компанија је позната по производњи и продаји сточне хране, житарица али и аквизицији и инвестицијама у компаније које се баве производњом хране.

Присутни су у Египту, Мароку, Грчкој, Саудијској Арабији... а Србија им је заправо интересантна због пробоја на европско тржиште.

Политика је контактирала седиште ове компаније у Абу Дабију, али нисмо добили одговоре о њиховим плановима о улагањима у Србији.

ПКБ (са четири зависна предузећа која се продају) има око 2.000 радника, а последња процењена вредност капитала је око 51,2 милијарде динара.

Скупштина Београда у септембру прошле године пренела је акције ПКБ-а, које су биле у власништву града, на републику, тако да је комбинат постао државно предузеће. Према ранијим подацима ПКБ је власник 1.400 хектара грађевинског и 5.200 хектара пољопривредног земљишта.

На тендер за продају ПКБ-а, расписан крајем 2015. године, није стигла ниједна понуда, а почетна цена за 51 одсто процењене вредности сталне имовине била је око 154 милиона евра. У марту 2016. објављено је да је тендер пропао. Тада је наговештено да ће уколико уопште буде расписиван нови јавни позив ПКБ бити понуђен по нижој цени (наводно не мањој од 102 милиона евра).

Минимална цена испод које имовина у поступку приватизације не сме да се продаје је трећина процењене вредности.

Међутим, судећи по тексту јавног позива, држава се још није определила који модел приватизацији ће одабрати овога пута.

Спекулисало се да би то могло да буде стратешко партнерство, а упућени тврде да се у последње време управа „Ал Дахра” помиње као озбиљан кандидат.

Академце школујемо да оду а средњошколце да остану у Србији

Аутор: [Бранислав Радивојша](#)

Страним инвеститорима плаћамо отварање сваког новог радног места, а они запошљавају средњошколце и основце. – Плаћамо и школовање високообразованих, али они у великом броју одлазе у иностранство

Велика су очекивања наше владе, па и јавности, од отварања погона страних компанија у Србији.

Међутим, економиста Урош Делевић (Економски институт „Џон Х. Данинг”, В. Британија) недавно је у „Политици“ умањио значај ових инвестиција. И то пре свега због нивоа технологије.

Назива је шкарт технологијом, а индустрију засновану на њој – склапачком.

Делевић тај тренд доводи у везу са уобичајеном праксом великих светских компанија које софистицирану технологију чувају за развијене земље, док Азији, источној и југоисточној Европи, па и Србији, преостају једноставни мануелни послови који се свде на склапање мање важних делова и конструкција.

Како се то одражава на радну снагу? Тако што „склапачки“ погони запошљавају раднике који су потребни за „склапања“, према томе највише са средњом школом, а често и са основном, док је оних с факултетским дипломама веома мало.

Према томе, ако се у Србији отварају погони страних компанија, онда то мало шта значи за побољшање квалификационе структуре запослених, а квалификованији ће зато и даље имати као најизгледнију перспективу – одлазак у иностранство.

У шта је све уложено 32 милиона евра на северу Косова

Пише: Љиљана Буквић

* Иако је рок био крај 2015, реализација пројеката који се тичу економског развоја одложена је за 2017. * Од ЕУ 9,5 милиона евра, из Фонда за развој 7,5, од косовске Владе више од 15 милиона евра за пројекте на северу Косова

Од потписивања Бриселског споразума, у априлу 2013. издвојено је 32,2 милиона евра за реализацију 249 пројеката у четири општине на северу Косова - Северној Митровици, Звечану, Лепосавићу и Зубином Потоку.

Готово половину те суме, односно 15,1 милион евра издвојила је Влада Косова, из фондова Европске уније дато је 9,5 милиона евра, док је из Фонда за развој севера Косова издвојено 7,5 милиона евра, показало је истраживање које су током прошле године спровели Институт за територијални економски развој (ИнТЕР) и РТВ Мир из Лепосавића.

Циљ овог истраживања био је, како кажу аутори студије "Ефекти улагања на север Косова након Бриселског споразума - да ли живимо боље?", да се да допринос разумевања процеса примене Бриселског споразума, али и да се побољшања информисаност грађана о користима које су проистекле из тог споразума. Међутим, одговор на то да ли грађани на северу Косова живе боље у последње три године тешко је дати, нарочито ако се зна да већина новца које су локалне самоуправе добиле за различите пројекте није искоришћена. Једино је Зубин Поток започео све оно што је намерио, док је, на пример, у Лепосавићу искоришћеност добијених средстава тек 20 одсто.

Највише новца намењено је инфраструктурним пројектима, подржано је чак њих 179 у све четири општине, а овим средствима финансирано је и 49 пројеката из области пољопривреде и 27 из области економског развоја. Међутим, иако је рок за реализацију био крај 2015, и сада почетком 2017. већина њих није завршена, а неки нису ни започети.

- Од пројеката који се тичу економског развоја, буквално ниједан није започет, све је одложено за 2017. Како се већина односи на развој инфраструктуре, општине су биле затрпане пројектима, нису имале довољно капацитета да се све то спроведе - кажу за Данас ауторке студије Јована Јаковљевић и Марија Миленковић, обе из Зубиног Потока на привременом раду у Северној Митровици.

Проблема у реализацији пројеката је доста, тврде оне, од нетранспарентности до тога да, на пример, Звечан и Северна Митровица морају да раде експропријацију јер немају своје земљиште, а проблем је и што Косово не признаје грађевинске дозволе које издаје Србија, и обрнуто.

- Све пројекте реализују општине које су формиране по законима Косова, а оне немају своја одељења, имају само кабинет градоначелника и скупштину, тако да свега неколико људи ради на целом пројекту - истиче Јована Јаковљевић.

Из буџета косовске Владе највише средстава добила је општина Лепосавић, којој је припало 4,8 милиона евра, Северна Митровица је добила 4,1 милион евра, Звечан четири милиона евра, док је Зубин Поток за исти број пројеката добио готово милион мање, неких 3,1 милион евра. И док су поједини пројекти имали неки конкретан значај за становништво, има и оних за које тешко може да се пронађе оправдање. Један од таквих је базен у Лепосавићу, за који је из буџета Владе издвојено 850.000 евра од укупно утрошених 2,9 милиона евра.

- Влада Косова је издвојила 15 милиона евра за стратешке пројекте, али ниједан тај пројекат уствари није стратешки. На пример, изградња атлетске стазе, за рафтинг, терен за одбојку на песку, а посебна прича су базени. На базен у Лепосавићу потрошен је сав новац који је био планиран, а да уопште није завршен, ископана је само рупа - каже за Данас директор ИнТЕР-а Драгиша Мијачић.

Он каже да на северу Косова сада има неколико базена, у Звечану има два, Лепосавићу и Митровици по један и један затворени у Зубином Потоку.

- Представницима општина је очигледно битно да уложи у велике пројекте како би њима остало што више. Да ли ће тај базен да ради, ко ће да га одржава и има ли економску оправданост, то њих не занима. Све што је урађено од овог новца у суштини није имало ефекта на одрживи развој, на останак младих људи, на запошљавање, у смислу повећања квалитета живота јесте, јер су неки добили канализације, пут до куће, али је питање како ће сада све то да се одржава - напомиње Мијачић. Како очекивати, истиче он, да базен у Зубином Потоку буде рентабилан, када то нису ни спортски центри у двомилионском Београду.

Осим Владе Косова, финансијска помоћ стигла је и од ЕУ, која је у оквиру две грант шеме од 2013. финансирала 79 пројеката, највише за развој општинске инфраструктуре, економски развој, пољопривреду и невладин сектор. На територији општине Лепосавић је финансирано 29 пројеката, вредних 2,7 милиона евра, у општини Северна Митровица 19, у вредности од три милиона евра, у Звечану је за 16 пројеката дато 1,8 милиона евра, у Зубином Потоку за 12 пројеката милион евра.

- Кроз финансијску помоћ ЕУ општине су покренуле решавање неких значајних регионалних пројеката, као што су регионална депонија за три северне општине, или регионална саобраћајница између Зубиног Потока и Истока, али и локалних пројеката као што су изградња аутобуске станице и реновирање дома здравља у Северној Митровици, водоводне и канализационе мреже у Звечану, или обданишта у Лешку - истичу ауторке студије.

Трећи битан извор финансирања за општине на северу Косова током последње три године био је и Фонд за развој северних општина, у који се сливају средства од царинских прихода прикупљених на прелазима Јариње и Брњак. До краја августа 2016. Фонд је прикупио више од 9,4 милиона евра, а највише средстава је додељено општини Северна Митровица (39 одсто), општини Лепосавић (22 одсто), Звечану (21 одсто) и на крају општини Зубин Поток (18 одсто). Више од половине пројеката из Фонда је усмерено на развој општинске инфраструктуре, тачније 59 одсто.

Више од 80 одсто младих жели да оде са Косова

Како попис на Косову није рађен још од деведесетих година, не постоје тачни подаци о броју становника, али према неким проценама тренутно у све четири општине живи 60.000 људи, од тога трећина у Северној Митровици. Јована Јаковљевић и Марија Миленковић кажу да младих

има доста у том граду зато што постоји Универзитет, али када они оду кућама у Србију, БиХ или Црну Гору град остаје пуст.

- За посао нема перспективе, сви би да се угурају у јавни сектор. Нема великих приватних предузећа, само јавни сектор и невладин. Недавно је рађено једно истраживање међу младима, где се показало да 80 одсто њих жели да оде са Косова - кажу за наш лист Јована и Марија. Приватна предузећа су, тврде њих две, на нивоу породичних фирми, углавном су то трговине и угоститељски објекти. Симо је, како кажу, радио до 2012, док није уведена царина, а сада једино функционише фабрика Јавор у Зубином Потоку која се бави производњом кошуља.

Најкупљи пројекти

ВЛАДА КОСОВА: 1. Базен у Лепосавићу - 850.000 евра, 2. Асфалтирање путева у селима општине Лепосавић - 668.805 евра, 3. Изградња и реновирање објеката секундарног и високог образовања у С. Митровици - 600.000 евра, 4. Набавка опреме за здравствене установе у С. Митровици - 600.000 евра. **ИЗ ФОНДА ЗА РАЗВОЈ:** 1. Изградња спортске хале у С. Митровици - 907.900 евра, 2. Санација клизишта у Звечану - 604.000 евра, 3. Изградња ватрогасне станице у С. Митровици - 603.000 евра, 4. Подршка МСП и пољопривреди у Лепосавићу - 544.985 евра

ЕУ

1. Регионална депонија у Звечану - 5.247.339 евра, 2. Спортска хала у Звечану - 2.000.000 евра, 3. Програм за стабилизацију заједнице - 2.000.000 евра, 4. Реконструкција пута Зубин Поток - Дрен - 1.600.000, 5. Зграда општине у С. Митровици - 1.200.000

Вујовић погрешно тумачи анализе

Пише: Фискални савет

Министар Вујовић у јучерашњој изјави погрешно тумачи ставове и анализе Фискалног савета и неосновано закључује да су оцене Фискалног савета паушалне.

Стварне оцене Фискалног савета знатно се разликују од тумачења министра и, уз све релевантне анализе, објављене су приликом оцене буџета за 2017. и Фискалне стратегије за период 2017-2019. године. Ови извештаји доступни су на сајту Фискалног савета и достављени су Министарству финансија.

Министар погрешно интерпретира анализу кретања БДП-а коју је спровео Фискални савет. Наиме, Фискални савет никада није рекао да ће привредни раст у 2017. бити два одсто, како министар неосновано закључује. У анализи привредних кретања за 2016, а не за 2017. годину, јасно смо објаснили да остварена стопа раста БДП-а од око 2,7 одсто у себи садржи релативно висок и једнократан раст пољопривреде, због чега је прави тренд раста привреде у 2016, с којим се улази у 2017, око два одсто. То, међутим, нису наше прогнозе за 2017. годину.

У 2017. очекујемо наставак убрзања привредног раста и достизање стопе раста БДП-а од три одсто, баш како прогнозирају Министарство финансија, НБС и међународне институције попут ММФ-а и Европске комисије. Убрзање привредног раста са два на три одсто био би добар резултат, али постоје и ризици да се то не деси.

Фискални савет, такође на основу детаљно образложених анализа, оцењује да је оптималан трајни фискални дефицит за Србију, који би требало достићи, 0,5 одсто БДП-а. Такав циљани дефицит потребан је због превеликог јавног дуга, а позитивно утиче на привредни раст и потпуно је усаглашен са ЕУ директивама. Међутим, Фискални савет не предлаже да се достизање циљаног дефицита од 0,5 одсто БДП-а оствари одмах у 2017, како погрешно тумачи министар, већ у 2019. години уз структурне реформе које би омогућиле достизање овог циља. Са идентичним циљаним дефицитом од 0,5 одсто БДП-а слаже се и Министарство финансија,

једино што је план Министарства (из Фискалне стратегије) да се овај циљ достигне у 2020, а не у 2019. години како предлаже Фискални савет.

Министар би зато морао да објасни на основу чега тврди да су оцене Фискалног савета засноване на калкулацијама "по кратком методу", да нису "поткрепљене емпиријским подацима, ни добрим методама и моделима". Односно, да објави своје калкулације по "дугачком" методу и емпиријски заснованим методама и моделима који би недвосмислено оповргли оцене Фискалног савета. У противном, изјаве министра би се морале оценити као паушалне.

Фискални савет: Министар Вујовић погрешно тумачи наше ставове и анализе

Извор:Бета

Фискални савет Србије данас је оценио да министар финансија Душан Вујовић погрешно тумачи ставове и анализе тог независног тела и да неосновано закључује да су оцене Савета паушалне.

"Стварне оцене Фискалног савета знатно се разликују од тумачења министра и, уз све релевантне анализе, објављене су приликом оцене буџета за 2017. и Фискалне стратегије за период 2017-2019. године", наводи се у реаговању Фискалног савета на изјаву Вујовића у Бечу да су паушалне оцене Савета о прогнози раста бруто домаћег производа (БДП) у Србији. Наведено је да министар финансија погрешно интерпретира анализу кретања БДП-а коју је спровео Фискални савет.

"Фискални савет никада није рекао да ће привредни раст у 2017. бити два одсто, како министар неосновано закључује. У анализи привредних кретања за 2016, а не за 2017. годину, јасно смо објаснили да остварена стопа раста БДП-а од око 2,7 одсто у себи садржи релативно висок и једнократан раст пољопривреде, због чега је прави тренд раста привреде у 2016, с којим се улази у 2017, око два одсто", истакао је Фискални савет и додао да то нису прогнозе Савета за 2017. годину.

У 2017. години Фискални савет очекује наставак убрзања привредног раста и достизање стопе раста БДП-а од три одсто, како прогнозирају и Министарство финансија, Народна банка Србије и међународне институције попут ММФ-а и Европске комисије.

"Убрзање привредног раста са два на три одсто био би добар резултат, али постоје и ризици да се то не деси", сматра Фискални савет, који је оценио да је оптималан трајни фискални дефицит за Србију који би требало достићи, 0,5 одсто БДП-а.

Фискални савет је навео да не предлаже да се достизање тог циљаног дефицита оствари одмах у 2017, "како погрешно тумачи министар", већ у 2019. години уз структурне реформе које би омогућиле достизање тог циља".

"Са идентичним циљаним дефицитом од 0,5 одсти БДП-а слаже се и Министарство финансија, једино што је план Министарства (из Фискалне стратегије) да се овај циљ достигне у 2020, а не у 2019. години како ми предлажемо", истакао је Фискални савет.

Министар финансија би, сматра Фискални савет, морао да објасни на основу чега тврди да су оцене Савета засноване на калкулацијама "по кратком методу", да нису "поткрепљене емпиријским подацима, ни добрим методама и моделима", односно, да објави своје калкулације по "дугачком" методу и емпиријски заснованим методама и моделима који би недвосмислено оповргли оцене Фискалног савета.

"У противном, изјаве министра би се морале оценити као паушалне", истакао је Фискални савет.

ЛЕД НА ДУНАВУ ДЕБЕО ЧЕТИРИ МЕТРА Папрено плаћамо Мађаре јер су наши ледоломци ХАВАРИСАНИ И ПОКРАДЕНИ

Аутор:Златко Чонкаш

У ледом окованој Србији показало се да проблеме са замрзнутим водотоковима не може нико да реши, па су у помоћ позвани суседи Мађари. Испоставило се, као и много пута до сада, да смо сами криви што лед прави овакве проблеме, и да су државни органи на време упозорени да ће доћи до колапса на Дунаву.

Начелник Сектора за ванредне ситуације МУП-а Србије Предраг Марић изјавио је да је у шест општина у Србији још на снази ванредна ситуација док на рекама и даље траје борба са ледом који на најкритичнијим тачкама достиже дебљину и до четири метра.

Док мађарски ледоломци ослобађају Дунав на северу земље, домаћи "Гребен" и потискивач "Бор" од леда бране Хидроелектрану "Бердап 1".

Он је напоменуо да се до 23. јануара очекују ниске температуре и повећање водостаја што неће допринети побољшавању стања на рекама.

Херој Пинки више не може да помогне

За време бивше Југославије лед на Дунаву од мађарске границе до Београда разбијали су ледоломци некада једне од највећих бродарских фирми "Херој Пинки". Данас, после приватизације, чувени бродови "Вучево", "Чакор" и "Петроварадин" стоје укотвљени и хаварисани и са њима је држава раскинула уговор.

Ови ледоломци купљени су давне 1968. новцем новосадских пореских обвезника, као пловила од стратешког значаја за земљу.

После једне неуспешне приватизације, 2011. године прешли су у руке бизнисмена Душана Боровице и његове фирме "Дунав група – агрегати", од када практично нису у функцији.

Уништени и покрадени ледоломци

Према речима председника синдиката "Дунав групе – агрегати" Новице Цветковића у том предузећу је тренутно катастрофа.

- Нисмо још у стечају, али 3,5 године нема плата. Ледоломци су уништени и покрадени и не могу тек тако да се оспособе. Ремонт би трајао барем годину дана, а ти бродови немају ни чланове посаде – прича нам Цветковић.

Министар пољопривреде Бранислав Недимовић каже за "Блиц" да је та институција у периоду пре ангажовања мађарских ледоломаца расписала тендер за набавку те услуге, али да се нико није јавио.

Недимовић: Држава није крива

- Кривац се тренутно не може тражити у држави зато што је у последњих 50 година посла за ледоломце било свега три или четири пута. Касније је дошло до раскида уговора са "Херој Пинкијем" и нико није могао наслутити да ће они бити потребни, односно да ће морати бити купљени јер се то може услужно радити – изјавио је Недимовић.

Према његовим речима, тај проблем ће ове године бити трајно решен.

- Елаборат постоји и имамо начине на које ћемо решити овај проблем. У плану је да се набави пар мултифункционалних бродова који ће поред улоге ледоломца моћи да обављају и послове гурача и тегљача, како не би стално били укотвљени и ангажовани само када је велики лед – прича нам Недимовић.

Лађари: На време смо упозорили државу

Удружење професионалних лађара Србије саопштило је да је на време, још пре неколико месеци, упозоравало на опасност појаве леда на рекама и на недостатак домаћих ледоломаца због нерешених имовинско-правних односа државе и приватизованих бродарских фирми. То удружење најавило је да ће о актуелним проблемима писано обавестити и премијера и тражити састанак како би се у будућности избегле веће незгоде.

- Позивамо државу да у сарадњи са лађарском струком, а не стручним политичарима, уради нешто на обнови или набавци ледоломаца, као и по питању одржавања бродова посебне намене, јер је то питање не само проходности пловних путева него безбедности државе, како Србије тако и суседа – поручили су лађари.

Мађарима парпено плаћамо разбијање леда

У Министарству пољопривреде кажу да ће Србију разбијање леда на Дунаву коштати у просеку по сату 120 евра, а припрема за отпочињање посла 77,5 евра по сату, за сваки од два ледоломца из Мађарске.

Ти трошкови, како истичу, чине око 25 одсто укупних издатака ангажовања једног ледоломца, јер у складу са међудржавним договором Мађарске, Хрватске и Србије, по 25 одсто плаћају Хрватска и Србија, а 50 одсто Мађарска.

- Укупна цена за припрему око лома леда у просеку износи 230 евра по сату, а само разбијање у просеку 480 евра по сату - наводе у министарству.

Ђулибрк: Бога молим да нам неко скине РТБ Бор с грбаче

Извор: Н1

Главни уредник недељника НИН Милан Ђулибрк изјавио је за Н1 да након састанка премијера Србије Александра Вучић и кинеског председника Си Ђинпинга нисмо чули ништа о решавању проблема Рударско-топионичарског басена (РТБ) Бор.

"Ја сам и раније говорио да тајпосао не може да се заврши између премијера и председника једне државе. То су комерцијални послови који требају да се заврше између заинтересованих компанија. Искрено молим Бога да нам неко скине РТБ Бор с грбаче, као што нам је скинуо Железару јер се плашим да ћемо цех само повећавати", рекао је Ђулибрк.

Главни уредник НИН-а је гостовао у Новом дану, где је [говорио и о Светском економском форуму у Давосу](#).

Фински модел гарантоване плате - илузија или решење за све?

Извор:Н1

Бројна радна места нестају са продором нових технологија. Због тога, идеја да држава свим пунолетним грађанима сваког месеца исплаћује такозвани загарантовани доходак, све је актуелнија у читавом свету.

А да ли је реч о универзалном решењу или илузији, питање је о коме су, на једном од панела на светском економском форуму у Давосу, расправљали угледни стручњаци. У међувремену, [у Финској група од 2.000 незапослених грађана већ је добила први гарантовани доходак у висини од 560 евра.](#)

Две хиљаде незапослених Финаца до краја 2018. добијаће сваког месеца 560 евра. Изабрани су на лутрији, а загарантовани доходак добијају безусловно. Финска влада ће после пробног периода утврдити да ли концепт даје очекиване ефекте, објашњава директорка финске социјалне службе Марјука Турунен.

"Ми на првом месту жеимо да решимо проблем несигурности у којој живе људи који остану без посла. Они живе у сталној неизвесности када ће добити неку надокнаду од социјалних служби, колика ће она бити и да ли ће имати за основне потребе", истиче Турунен.

У социјалним службама наводе и да у наредне две године примаоци загарантованог доходака никога не морају да обавесте да ли су пронашли посао.

"Могу да раде шта год пожелеле. Могу да остану код куће и не раде ништа, ако им је та сума од 560 евра месечно довољна за пристојан живот. Могу да нађу посао, или започну сопствени бизнис. Оставићемо их на миру те две године. Желимо да проверимо како ће се понашати и шта ће се догодити за две године", објашњава Турунен.

Идеја загарантованог доходака који би сваком грађанину омогућио пристојан и достојанствен живот без обзира да ли има своје место на тржишту рада, предмет је бројних полемика. Гај Стендинг са универзитета у Лондону, већ три деценије истраживао је могуће ефекте концепта. Резултате испитивања представио је на форуму у Давосу.

"Загарантовани доходак не треба да елиминише сиромаштво, него да реши проблем несигурности. Доказано је да је несигурност та која утиче на ментално здравље, а та базична сигурност даје осећај људима да контролишу своје време. Посао који раде, престаје да буде нешто наметнуто, већ њихов избор. У таквим условима, код појединца је снажнији осећај алтруизма и толеранције", тврди Стендинг.

Циљеви финске владе мање су амбициозни, желе да подстакну незапослене да прихватају мање плаћене и привремене послове, и да истовремено задрже постојеће бенефиције.

И локалне власти у Француској, Холандији, Канади и САД већ размишљају о примени концепта. С друге стране, идеја о сталном приливу средстава за све грађане, одбачена је на референдуму у Швајцарској. Противници идеје мисле да би гарантовани доходак многе демотивисао да ишта раде.

ШИД: Радници Центропромета још чекају зараде

Извор:РТВ

Некадашње успешно трговинско предузеће Центропромет Шид у стечају је већ више од шест година, а исплата заосталих зарада бивших радника за коју постоје судске преседуде још се чека.

Скупштина поверилаца нездовољним начином на који се одвија стечајни поступак донела је одлуку да као крајњу меру затражи смену стечајног управника.

Бивши радници шидског Центропромета, сада повериоци предузећа у стечају, траже објашњење зашто се више од шест година чека решење њиховог проблема - исплата заосталих зарада.

Скупштина поверилаца сазвана је како би се радници који чине групу највећих поверилаца били обавештени о поступку стечаја у којем нема већег помака од претходне седнице одржане августа прошле године.

Одбор поверилаца је преузео на себе бригу о имовини предузећа чији је гро дуга, чак 80 посто, према бившим радницима. Сарадње са стечајним управником по том питању није било, истиче председник Одбора Мирко Зеџ, што је и разлог данашње одлуке Скупштине поверилаца.

вечерње
НОВОСТИ
СРБИЈЕ

Чеси траже српске раднике, али пристојне

Аутор:В. Н.

Недостатак радне снаге у последњих годину дана, посебно за индустријске зоне, веома изражен у земљама средње Европе. Проблем је што са гостујућом радном снагом расте и стопа ситног криминала

СРЕДЊА Европа у последњих годину дана не може да нађе стотине хиљада радника за индустријске зоне, пре свега за фабрике аутомобила, и тражи их у Украјини и на Балкану, између осталог и у Србији, али их тешко прихвата локално становништво.

Чешки министар унутрашњих послова Милан Хованец чак спрема измене закона према којима би и за најситнији прекршај губили посао и истог дана били депортовани кући.

Према последњим статистикама полиције, у индустријским зонама у Чешкој, пре свега у Квасинама, где је једна од фабрика аутомобила "шкоде", која преко агенција доводи раднике из Украјине, Румуније и Бугарске, порастао је ситни криминал, кршење саобраћајних прописа за чак 60 одсто, а нарушавање јавног реда и мира за 20 одсто.

Хованец планира да се у уговоре које ти радници склапају са агенцијама уведе правило да ако прекрше закон, чак и за ситнији прекршај агенција може да их отпусти и истог дана врати у домовину.

- Ти људи би требало да дођу, зараде новац, понашају се пристојно и врате се кући. Не би требало да малтретирају друге - казао је Хованец.

Чешки министар унутрашњих послова упозорио је да агенције планирају да доведу у Чешку још најмање 70.000 страних радника и да жели да се агенције побрину да они имају пристојан смештај, а да не долази у обзир да агенције и чешка индустрија на гастарбајтерима зарађују док чешка држава мора да плаћа појачано надзирање безбедности.

На раднике из Србије, Румуније и Бугарске жале се и у Словачкој. У Трнави се мештани жале на наводне честе туче међу гастарбајтерима и ситне крађе, али истичу да нема различитог третмана прекршаја, ко год да га направи.

И ПОЉАЦИ СЕ ШТИТЕ ОД СТРАНАЦА

Измене закона о странцима и примеренију контролу миграције најавио је и пољски министар унутрашњих послова Маријуш Блашчак, пошто су и пољској индустрији и пољопривреди све потребнији гастарбајтери, а званична Варшава највише рачуна на Украјинце, којих је већ у Пољској више од 800.000.

Расписан позив инвеститорима за приватизацију ПКБ

Извор:Бета

Министарство привреде Србије објавило јавни позив за прикупљање писама инвеститора заинтересованих за учешће у поступку приватизацију Пољопривреде корпорације Београд (ПКБ) и четири зависна предузећа

БЕОГРАД - Министарство привреде Србије објавило је јавни позив за прикупљање писама инвеститора заинтересованих за учешће у поступку приватизацију Пољопривреде корпорације Београд (ПКБ) и четири зависна предузећа - Пољопривредна авијација ПКБ, ЕКО - ЛАБ, ПКБ Агроекономик и Ветеринарска станица ПКБ. Рок за достављање писама је 17. фебруара, а заинтересовани инвеститори треба да предложе цену, модел приватизације, инвестициони програм, оквирни план пословања и број запослених.

ПКБ има 1.622 радника, а вредност капитала тог предузећа је око 51,2 милијарде динара.

По писању медија, за куповину ПКБ заинтересована је компанија Ал Дахра из Уједињених Арапских Емирата са чијим руководством је јуче у Давосу разговарао премијер Србије Александар Вучић.

На тендер за продају ПКБ-а, расписан крајем 2015. године, није стигла ниједна понуда, а почетна цена за 51 одсто процењене вредности сталне имовине била је око 154 милиона евра.